

زمان... سیمۆلۆژیا

لێدواتی: نامیق هه‌ورامی

ناتوانین باسیان بکەین. زه‌وف سه‌حسود پهور په‌گه‌تکه له‌و ده‌نگانه‌ی زۆر بزێوانه له پانتایی شیعرو نه‌ده‌بیاتی ناوچه‌ی هه‌وراشاندا جێده‌ستی زیاره. نه‌م شاعیره‌مان په‌جیا له ده‌نگه‌کانی ده‌یوریه‌ری ده‌یه‌ریت به‌ ستاپلێکی تایبه‌ت په‌خۆیه‌وه به‌دویت و گوتاری شیعری به‌ ناراسته‌یه‌کی تایبه‌تیدا بنیتریت نه‌ویش کارکردنه له‌نێسر ته‌قاندنه‌وه‌و وروژاندنی نه‌ستی خوتنه‌ر له‌رتگه‌ی کۆدو شفره‌گانی ده‌قه‌وه.

«زهرنه‌و ئاسۆی» کتێبێکی قه‌ولره‌ تاوه‌ندیه‌وه له دووتوی (١٠٠) لاپه‌ره‌دا که‌سه‌رحه‌م (٣٧) ده‌قی له‌خۆ گرتوه له‌ دووه‌ شدا «زهرنه‌و ئاسۆی» زهرنه‌و قسوته‌ی ئاسۆه و «دوێ گزالیین

هونه‌ری ناوچه‌ی هه‌ورامان و جوگرافییای قه‌لمه‌ره‌ری زاری هه‌ورامی ده‌کەین ته‌نیا ویتا ده‌گرت باسی «بێسارانی و سه‌وله‌ری و خانای قوبادی و سه‌یدی هه‌ورامی و ...» (تاد) بکریت. له‌ گه‌تێکه‌دا چه‌ندین ده‌نگی کاراسه‌و ده‌هینه‌ری شیعری هاوچه‌رخێ هه‌ورامی لێسه‌وه له‌وێن په‌رجاوه‌ده‌کون.

«که‌لسووم عوسمانیه‌وره ده‌نگێکی مینانه‌ی نه‌ترسی شیعری هه‌ورامیه‌وه زۆر ناسته‌نگی ژبانی وه‌لاناوه له پیناو بالاگردنی شیعری خۆیدا. به‌نده‌ ره‌شوسێ په‌که‌مین پۆسانی هه‌ورامیم له‌به‌رده‌ستدایه‌وه له‌ بزواتی شیعریشدا ره‌نگه‌ په‌که‌م ده‌نگاوم نایه‌ت له‌ نوسینی شتوازی په‌خشانه‌ شیعری نازه‌ی هه‌ورامیدا و ده‌یانی تر که‌ له‌به‌ر مین خورنه‌ی

تورسه‌ینه‌گانی تری نه‌م شتوه‌زاره‌دا داخراون، وه‌گه‌رتا له‌وانه‌یه‌ چه‌ندین ده‌قی باش و چه‌ڕۆکی سه‌ره‌که‌وتو و توقلیستی نایاب هه‌ین وه‌لن پان ده‌بیته‌ له‌ دوو توتی گه‌تێکه‌دا له‌سه‌ر نه‌رکی نووسه‌ره‌که‌ی چاپ بکرین پان ده‌بیته‌ سه‌ر له‌ گه‌تێخانه‌ی سه‌له‌وه‌دا بێنه‌وه.

دیاره‌ نه‌گه‌ر بزواتی چاپ و په‌لاوکردنه‌وه نه‌بیته‌ شاگه‌رو په‌ره‌مه‌گه‌ن وه‌ک په‌شکۆی ژنیر خۆله‌مینش به‌ خه‌قه‌ی ده‌سینه‌وه بۆیه‌ گه‌ر له‌م قۆناغه‌دا به‌هوت قسه‌ له‌سه‌ر نه‌ده‌بی هه‌ورامی بکه‌یت زووه‌رووی بێسه‌رچاوه‌ی و که‌میی به‌ره‌م ده‌بیته‌وه. ناتوانیت قۆناغه‌گه‌ن دیاری بکه‌یت و بزانیت تا چه‌ند پێشکه‌وتنی به‌رجاوی هه‌یه. کاتێک قسه‌ له‌ نه‌دوب و

میژووی شیعری هاوچه‌رخ به‌زاری هه‌ورامی ده‌گه‌رتیه‌وه بۆ نیوه‌ی په‌که‌می هه‌شتاگان و مامۆستا «عوسمان محمه‌د هه‌ورامی» په‌که‌سێن ده‌قی شیعری هاوچه‌رخێ هه‌ورامیی په‌لاوکرده‌وه.

نه‌مه‌ ده‌سیکی په‌که‌می نه‌و قۆناغه‌یه‌ و نیه‌ر نه‌وه‌په‌وه رێچه‌که‌یه‌ک و زۆرێک نووسه‌ر گه‌وتنه‌ دووی نه‌م هه‌نگاوه‌ به‌تایبه‌ت له «گه‌رمستانی رۆژه‌لات» دا. هه‌رچنده‌ به‌هزری مین نه‌م رێچه‌که‌یه‌ نه‌یتوانی هیچ پێشکه‌چووتیکی باهه‌تی په‌خۆیه‌ بیه‌نی و په‌ به‌راوه‌ له‌گه‌ل شیعری هاوچه‌رخێ نه‌سه‌رۆی گه‌ر په‌دا نه‌تواناوه شیعری بالا بنورسه‌ریت. له‌وانه‌شه‌ هه‌بیته‌، په‌لام ده‌رگای په‌لاوگره‌وه‌گه‌ن له‌ رووی شیعری چه‌ڕۆک و

ماتین - دوو گۆرائیبی مات ،
 نهمه و قیرای بهراییهک که
 «غمرزاد میر نه‌جمه‌دی» له
 میانه‌یهوه ده‌لاقه‌یهکی
 به‌رووی شیعی هاونچه‌رخه
 هه‌ر‌امیدا کردووه‌وه .
 به‌ر پشسه‌ی زۆریه‌ی
 ده‌قه‌کان ده‌قی کر و دن
 ده‌گرتیت به‌چه‌ندین شیوه
 پرۆسه‌ی خوێندنه‌وه
 کردنه‌وه‌دان بۆ بگرتیت و من
 نیرده‌ا هه‌ول ده‌دم له‌چه‌ند
 رووبه‌که‌وه‌ چه‌ده‌قی منی
 وه‌رگه‌و نومی نیرده‌ له‌که‌ل
 ده‌قه‌کاندا نه‌نجاه بده‌م .

زمانی ده‌ق

به‌ر له‌ قسه‌ کردن له‌ خودی
 زمان ده‌بیت نه‌و رسته‌به
 له‌به‌رچاو بگرتن که زمان و
 ناخاوتن دووشتی لیتک
 جودان .
 زمانه‌واتی ناسراو (دی
 سرسیرا له‌ پیتاسی زمانه
 ده‌بیت : زمان بریتیه‌ له
 سینه‌میتک له‌ به‌هاو
 نهرسته‌ ره‌سزوی و
 سه‌ره‌هنگیانه‌ی پۆلکی
 زمانه‌واتی دیاریکراو
 به‌کساری ده‌هیتتی وه‌لین
 ناخاوتن کردیه‌کی ناکه
 که‌سانه‌ی سه‌ربه‌سه‌ له
 ره‌سازنه‌ ۱۱ و دگ
 ده‌روازه‌یه‌ک بۆ چوونه‌ نیو
 باسه‌که‌مان توانیمان ناست و
 کردی زمانی نووسین و
 ناخاوتن دیاری بگه‌ین .
 چونکه‌ نه‌میزه‌ نه‌ گوناری
 نه‌ده‌بی هاونچه‌رخدا زیاتر
 بایه‌خ به‌م لایه‌نه‌ ده‌بیت

«مه‌به‌ست له‌ زمانی
 ده‌قه» و هه‌میشه‌ له‌سه‌ر
 گشت گسایه
 نه‌ده‌بیه‌کاندا منسومری
 له‌سه‌ر دروست بووه .
 زمانی ده‌ق هه‌میشه
 زمانیکی بن گۆنرۆل و
 هاونچه‌ و نه‌ خالکی چه‌ق
 به‌ستوه‌ پنت ناگرتیت ،
 به‌گه‌ر و ستمان کار
 له‌گه‌ر نه‌وه‌ی ناراسته‌و
 نه‌ساگانی ده‌قیکه‌ بگه‌ین
 پشوسسته‌ به‌شیتووه‌کی
 گشمگیر نه‌پرۆسه‌یه‌ نه‌نجام
 بدریت ، چونکه‌ ده‌ی بریتیه
 له‌ گه‌ردیه‌کی زه‌یتی و
 زمانه‌وانی و له‌ سیاتی
 خوێندنه‌وه‌دا خوێنه‌ر هه‌ندک
 شتی نوین و هه‌لننحانی تازه
 به‌ده‌ست ده‌هیتن .
 یه‌کتیک له‌ خه‌سته‌به
 باشه‌گانی ده‌قی سه‌رکه‌وتوو
 نه‌وه‌یه‌ له‌ میانی خوێندا
 بگرتیه‌وه‌ له‌ ناکامی نه‌م
 گه‌ر نه‌وه‌یه‌شدا خرنه‌ر به
 دووی چۆن‌دا ده‌گرتیت .
 رۆلان بارت پیتی وایه
 خوێنه‌ر له‌ نێو ده‌قدا به‌ دووی
 چۆن‌دا ده‌گرتیت و زیاتر له‌
 ده‌قانه‌دا خوێ ده‌بیته‌وه‌ که
 پیتیدا بۆ ده‌بیت .
 که‌وا بوو کرده‌ی خوێندنه‌وه
 کردیه‌کی دووسه‌رده‌ ، هه‌م
 خوێنه‌ر چۆن‌ وه‌رده‌گرتیت و
 هه‌م خردی ده‌ق له‌ یتگی
 کۆن و سفه‌دکانیه‌یه‌وه
 وازه‌ده‌بیت .
 به‌م وانایه‌ سیکساندن
 له‌ نێوان ده‌ق و خوێنه‌ر دا
 دروست ده‌بیت و نه‌م ده‌قه‌ش

بارت به‌ «ده‌قی خوێشی
 به‌خش» ناوی ده‌بات .
 نه‌گه‌ر ده‌ق به‌ره‌م
 هینراوی زمان بیت یا روونتر
 پلستین زمان ده‌ق به‌ره‌م
 ده‌هیتیت نه‌وا ده‌بیت ده‌قیش
 به‌رده‌وامی زمان ده‌سته‌به‌ر
 یکات و سرسیر هه‌میشه‌ نه‌م
 کرده‌ی به‌ سترۆکتۆزی زمان
 و نه‌رکی ده‌ق زانیوه
 «رۆبیرت سۆلۆز» یش پیتی
 وایه‌ نه‌و زمانه‌ی له‌ شیعه‌را
 به‌ک‌ردیت به‌وه‌ نه‌ زمانی
 ناخاوتن جیاده‌گرتیه‌وه‌ که
 شاعیر نه‌میانی ده‌قه‌وه
 ده‌به‌ویت گوناریکی ئوسراو
 بژانه‌ که‌سنگ که‌ گۆن له
 گوناره‌کی بگرتیت نه‌ویش
 وه‌رگه‌ر .
 دیاره‌ له‌ گسوازی
 شیعه‌را نامانجی که‌یانن
 و به‌رده‌ومی دابه‌لۆگی
 «نیرده‌» وه‌رگه‌ر زیاتر
 یتکختنی پشوسنی شیوان
 سترۆکتۆزی هتیار به‌می
 شانه‌یه .
باخچن ده‌بیت دق پتووه
په‌ری باقن وله‌ گلارا
نادیچ وه‌روگه‌شی گۆنایت
که‌ردشا شهرمه‌ . .
 «سینه‌ رتزه - لایه‌ره ۱۲
واته / باخچه‌گانی دنیا
ته‌ی کرد
له‌ بۆچه‌هکن گوله‌ باخ
نه‌وان له‌به‌ر جوانی گۆنایت
له‌ شهرمانا ده‌رنه‌که‌وتن . .
 لیره‌وه‌ شاعیر گوناره
 سیسۆلۆژی و زمانه‌وانیه‌کی
 بۆ کرده‌وه‌ی دیالۆگی نێوان
 «نه‌وی شاعیر / ته‌وی

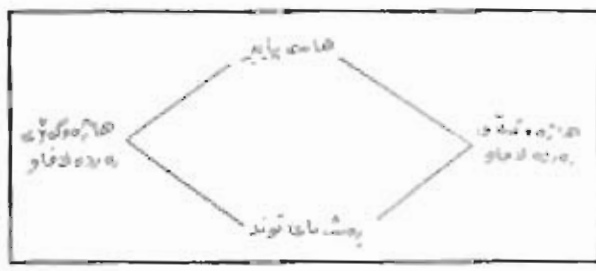
وه‌رگه‌ر» ره‌واته‌ ده‌کات
 وله‌ گلارا **حج** که‌نی
 گۆنایت
 به‌م لیتک چووانده‌ گوناری
 ده‌ق ناراسته‌ی وه‌رگه‌ر ده‌گرتیت
 وه‌گ له‌سه‌رده‌ناوه‌ گونان
 خوێنه‌ر زیاتر له‌ ده‌قانه‌دا
 خوێ ده‌بیته‌وه‌ که‌ تیتیدا بۆ
 ده‌بیت .
باخ
به‌شانه‌و زهرده‌ خودی
نه‌گه‌رجه‌کاش
باله‌ که‌رۆ
 «قه‌نامه‌ - لایه‌ره ۱۸ . .
واته / باخ
به‌شانه‌ی زهرده‌ خه‌نه
پرچه‌گانی
شانه‌ ده‌کات
 نه‌گه‌ر نووسین که‌مه‌یه‌کی
 زمانه‌وانی بیت بۆ
 یتکه‌هیتانی ویتنه‌ی شیعی
 نه‌وا شاعیر لیره‌دا زۆر به
 سله‌سه‌وه‌ نه‌و مامه‌له‌یه‌ی
 کردووه‌ ، هه‌میشه‌ درده‌ت
 نه‌برامبه‌ر لره‌ی (نا‌دا‌رق
 نه‌سزوره‌ ، به‌لام کانتیک ته‌ی
 لره‌یه‌ بووه‌ سه‌و نه‌ نیدی
 درده‌ت ده‌که‌یتنه‌ سه‌مایه‌کی
 عاشقانه‌ و خوێ نارایت
 ده‌کاته‌وه .
 لیره‌دا شاعیر گه‌رده‌کیته‌ی
 له‌ یتگی سه‌له‌رۆفه‌وه‌ له
 نۆرمشکی دیاریده‌ا **سه**
 له‌وه‌ی نه‌سه‌له‌رۆفه‌کان
 یکات و نه‌سه‌ش وه‌گ
 سه‌عید غانی ده‌لیت :
 «نامانجیکه‌ له‌ پشتی خودی
 زمانه‌وه‌ . .
 هه‌رچی شهنوازسه
 په‌روه‌سته‌ به‌چارچنۆدی

کولتور و سهرده مهوه، شتواری باخ شتواری کوزمه لیه و نهو که لایانه له کوزمه که ده گرتیت به سوزوه ریک بخرتین وه گهرنا یان ده ورن یان به سختی له پرووی لرفه دا ده و سته و نه گهر وشه له زماندا بچو کترین پتکهاته بیت تموا وه زیمه وشه له شیعره برتیه کارکردن له نیو فیکری مرؤفا و وشه زورچار مرؤف تروشی پامان و بیرکردنه وه ده کات و بز ساتیکی زور پتوهی خدریک ده بیت.

..... لا ۳۰
کن له یل: چولی
باخ: هوزیری
 « پاییزانه لا ۲۳ »
 هدریک له م به پتانه له روانگی وشه = مانا + ده لالهت ده کرتیت بخوینتیره.

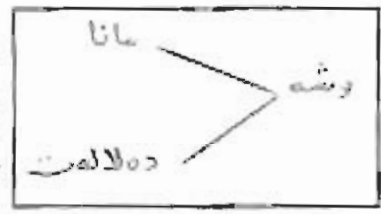
بهرده = ریز، پیچ، پواز، سیره کولین، تاش، تل،
 هدریک له ساتهش له زماندا ده لالهتی خوتیان هدی، که واته ده کرتیت بگه پنه نهو ناکامه ی که ده لالهتی زمان = به ره می زمان +

زمان یکاته حاکمی موتلهق، چونکه له نه خشه که شدا به ده رکوت که همتی زمان به کتیکه له پتکهاته کانی ده لالهتی زمان، پتگومان همتیش لیکدانه وهی گهره که، دیاره لیکدانه وهی پتویستی به خه یال و جهانیینی به فراوان هدی.

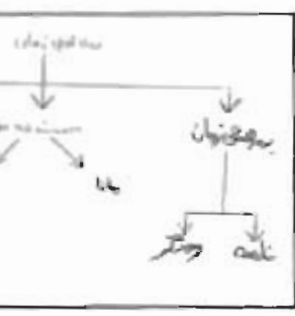

خه یال وهک جوتیک له زیره کیی بیرکردنه وهی نه فراندن له مرؤف لیکه وه بز به کتیکه دیکه ده کورتیت، همیشه هاوتهریبی له نینوان عه قتل و خه یالدا هدی، چونکه مرؤف به تننی ناتوانیتت به عه قتل برتیت، همیشه خه یال فده زایه کی فراوانی له همت و نستی مرؤف داگیر کردوره به تاییدت شاعیر که له نینوان خه یالی داهیتهرانو خه یالی سروشتدا ده زیت که ده لیتین خه یالی سروشت بهو مانایه ی خه یالی سروشت له خه یالی مرؤف فراوانتیره و

تا زیاتر له سهر باسکردنی زمان بزیمین، ده روزی تر له پروماندا ده کرتیت له ده کرتیت له دوروتی کتیتدا باس بکرتیت، به لام نه وهی من لیره مه به ستمه بیلتیم چو نیه تیی ماصه لهی شاعیره له گهل و اتاو چه مکه کانی زماندا که به شتیره کی زانایانه کاری له گهل کرده وون نه خاصه له شتیره زاری «گوزان» پدا که زمان خه زتیه بکی گه وری هیتاو ناسازه بهو مرؤف گهر به که مینک سدلیمه وه کاری تیتدا بکات له هیچ بواریکدا به دوروی وشه و ساتای وشه دا ناگهرتیت و بز ههر شتینگ چه نهدین تاوی تیتیتدا ده دوزیتیره گهر بز نیرنه «بهرده» وهرگرتین له زمانی هه وراسیتدا نه و نه ده به راه بهری هدی.

به هزی خسودی دهنگی وشه وه مانا بهک لای وهرگر دروست ده کات و نه گهر تنیا به برتیمیش بیت ناچارت ده کات بز چند چرکه به کیش بیت ناگایی خوتی بده تین، ههرچی ده لاله تیه شه خولقیتنهری نهو ده لاله تانه به له وریو نهو وشه به وه دروست ده بن.
 ناگرتیت باسی (باخ) یان (باخچه) بکرتیت و پتکهاته ی نهو شتانه ی له نیو باخچه دا همن و تانه که پت
هازه و گه لای: زهره لافاوار
 « پاییزانه لا ۲۳ »
زمین لچ و شل
 و دلین

همیشه مرؤف نه پتوانیه له خه یالی سروشت ده رماز بیت، سروشتی هه ورامان لیتوانلیتیه له خه یالی به رفه و داهیتهرانه سروشت بز ختیی

که واته ناگرتیت ده سه لانی دهق تنیا له نیو زماندا قوزخ بکرتیت، چونکه خسودی زمانیش نهو ره هاییه به خوی ره و ناایشن که دهق پرووت بکاتره له گشت به هاگان و

